

POSTANOWIENIE

o udzieleniu przerwy w odbywaniu kary

Dnia 22 maja 2018 r.

Sąd Okręgowy w Sieradzu w III Wydziale Penitencjarnym i Nadzoru nad Wykonaniem Orzeczeń Karnych w składzie:

Przewodniczący: **SSO Marek Masłowski**

po rozpoznaniu wniosku skazanej K. P. (1) córki E. o udzielenie przerwy w odbywaniu kary pozbawienia wolności poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego, na podstawie art. 43q § 1 kkw

postanowił:

skazanej **K. P. (2) z domu S. córce E. i D. z domu N.**, urodzonej dnia (...) w S. zarządzić **przerwę w odbywaniu w systemie dozoru elektronicznego kary:**

- **1 (jednego) roku pozbawienia wolności** orzeczonej prawomocnym wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Sieradzu z dnia 05.12.2017 roku w sprawie sygn. akt II K 791/17, z art. 286 § 1 k.k., 190a § 2 k.k., art. 270 § 1 k.k.,

UZASADNIENIE

W dniu 27.04.2018 r. do tut. Sądu wpłynął wniosek skazanej o udzielenie jej przerwy w odbywaniu kary pozbawienia wolności z uwagi na sytuację zdrowotną. Skazana z uwagi na zapalenie pęcherza moczowego musi poddać się leczeniu, do wniosku załączyła dokumenty, w tym skierowanie do szpitala z dnia 18.05.2018 r. z rozpoznaniem „zagrażające wodonercze lewostronne; kamica moczowodu lewego”, które potwierdzają jej zły stan zdrowia.

Sąd zważył:

Wniosek skazanej o udzielenie przerwy w karze jest zasadny.

Co prawda, przesłanki zarządzenia przerwy w wykonaniu kary w systemie dozoru elektronicznego wymagają bardziej rygorystycznego rozumienia niż w przypadku przerwy w wykonaniu kary odbywanej w zakładzie karnym, bowiem możliwość realizowania podstawowych funkcji życiowych, w tym związanych z ochroną zdrowia i prowadzeniem spraw osobistych skazanego odbywającego karę w systemie dozoru elektronicznego, jest nieporównywalnie większa niż w przypadku odbywania kary w zakładzie karnym, dlatego przerwa może być zarządzona tylko wówczas, gdy zaistnieją przesłanki wymienione w art. 43q § 1 k.k.w., a udzielenie zezwolenia na czasowe opuszczenie miejsca wykonywania dozoru na podstawie art. 43p k.k.w. okazało się lub byłoby niewystarczające. Sąd powinien każdorazowo ocenić, czy sprostanie potrzebom wynikającym z ważnych względów zdrowotnych lub osobistych nie może być realizowane w warunkach ograniczonej wolności wynikającej z poddawania skazanego dozorowi elektronicznemu.

Jak wynika z załączonych dokumentów, skazana posiada skierowanie do szpitala z uwagi na zagrażające wodonercze lewostronne i kamieć moczowodu lewego a zabieg nie może być przeprowadzony inaczej, jak tylko w warunkach szpitalnych. Jako czas leczenia wskazano okres dwóch tygodni. W tym stanie rzeczy udzielenie zezwolenia na czasowe opuszczenie miejsca wykonywania dozoru na podstawie art. 43p k.k.w. jest niewystarczające, a za udzieleniem przerwy przemawiają ważne względy zdrowotne, zwłaszcza, że w doktrynie wskazuje się stany faktyczne, które mogą być rozważane jako ewentualna podstawa zarządzenia przerwy w wykonaniu kary w systemie dozoru elektronicznego, a wśród nich jest wymieniana również konieczność podjęcia leczenia szpitalnego lub wymagającego stałego pozostawiania do dyspozycji personelu medycznego przez określony czas.

Przedstawiona wyżej sytuacja jest taka, jaką przewiduje się w art. 43q § 1 k.k.w., tj. zdaniem Sądu wystąpiły ważne względy zdrowotne przemawiające za udzieleniem K. P. (1) przerwy w odbywaniu kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego i przez to za złamaniem zasady ciągłości odbywania kary. Z tych względów zasadnym było orzeczenie, jak na wstępie. Po ustaniu przyczyny skazana jest zobowiązana do powiadomienia o tym Sądu przez kuratora.

Sędzia

Pouczenie

Postanowienie jest wykonalne, ale nieprawomocne. Przysługuje od niego zażalenie do Sądu Apelacyjnego w Łodzi za pośrednictwem Sądu Okręgowego w Sieradzu w terminie 7 dni od doręczenia.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

a) (...)

b) (...)

c) (...)

2. (...)

3. (...)

4. (...)

5. (...)

6. (...)

7. (...)

(...)

(...)

(...)